

Fremtiden vil skaffe det for alle Parter og for Landet i sin Helhed gunstigste økonomiske Resultat.

At den ærede Taler har den Erkjendelse, at det i hvert Tilfælde for at komme til et heltigt og for hele Samfundet gavnligt Resultat vil være nødvendigt at faae en Forhandling i Gang mellem begge Rigsdagens Afdelinger om disse vigtige Spørgsmaal, kan jeg fuldt ud slutte mig til, og jeg haaber, at der i det Hele ogsaa fra dette Things Side maa være et Ønske om at komme til en saadan Forhandling med det andet Thing, og at man derfor ogsaa fra dette Things Side vil søge at fremme Finantslovens Behandling saaledes, at der bliver Tid til en saadan Forhandling med det andet Thing.

Finantsministeren (Estrup): Det er nærmest for at besvare det Spørgsmaal, som det første ærede Medlem, der havde Ordet, rettede til mig, at jeg tager Ordet saa tidlig under 1ste Behandling af Finantsloven for det kommende Aar. Spørgsmaalet løb omtrent saaledes: Hvad har Regjeringen egentlig tænkt sig, at der skulde komme ud af en Samling, der begynder den 7de Oktober og ikke kan forskyttes udover den 28de Januar? Det ærede Medlem var saa venlig endda at angive, at det var et Tidrum af 4 Maanedere; jeg regner det nu nærmere ved halvfjerde. Svaret er ganske simpelt det, at jeg antager, at disse halvfjerde Maanedere vilde være fuldkommen tilstrækkelige til at naae det Resultat, som det ærede Medlem angav, naar der er en god Billie fra begge Sider til at ville naae et saadan Resultat. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om det Ønskelige i, at det kommer til en alvorlig Forhandling mellem Rigsdagens to Afdelinger om det Finantslovsforlag, som foreligger her, og, jeg vil gaa videre, i det Hele taget om, hvad der maa være det Ledende for vor Finantsusholdning i den nærmest kommende Tid; men det er jo aabenbart, at for, at en saadan Forhandling skal komme til Stede, maa først og fremmest Finantslovsforlaget i Tide oversendes fra dette Thing til det andet, saa at der bliver levnet Tid til Forhandling. Det ærede Medlem vil sige, at halvfjerde Maanedere ere ikke nok dertil, men jeg svarer, at 6 Maanedere vare ikke nok dertil ifjor. Naar man altsaa ikke vil bestræbe sig for at levne Tid til en saadan Forhandling, kommer det jo ikke an paa, hvor lang Samlingen er, eller hvor kort den bliver. — Jeg tror ikke, det vil være til megen Nytte for Behandlingen af det foreliggende Forslag, om jeg her vilde indlade mig videre paa disse Betragtninger

om, hvorvidt Udgifter, anvendte til Landets Forsvar, ere nyttige eller ikke. Det er en gammel Anse fra den ene Side, som er lige saa bestemt tilbagevist fra den anden. At der skulde komme Noget ud af en Forhandling her mellem det ærede Medlem og mig om dette Spørgsmaal anser jeg for at være aldeles udenfor Mulighed. Det er jo et af de Spørgsmaal, som det kunde være ønskeligt, at begge Rigsdagens Afdelinger naaede en Overensstemmelse om; men naar det ærede Medlem betegnede det her foreliggende Budget for det kommende Finantsaar som havende et særligt militærisk Præg, tilsidesættende Foranstaltninger, som kunne fremme den økonomiske Udvikling her i Landet, saa forekommer det mig rigtig nok at være en noget uberettiget Dom om Finantslovsforlaget. Der er jo alene paa dette Finantslovsforlag optaget til Foranstaltninger, sigtende til offentlige Arbejder og Fremme af den almindelige Samfærdsel, 5,600,000 Kr., og det forekommer mig at være i og for sig et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at ikke disse Hensyn ere tilsidefatte paa dette Finantslovsforlag, ikke at tale om, at man paa andet Sted, § 27 II., vil finde opført Betydeligt, som netop vil virke i samme Retning. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at vor tilstedebærende Beholdning, navnlig Kassebeholdning — og jeg vil gaa videre og tage Reserverfonden med — ikke vil være tilstrækkelig til at dække alt det, som man baade i den ene og den anden Retning ønsker, at der skulde udredes Midler til af Statskassen, saa giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret; men for det Første maatte man nøiere undersøge, om alle de Ønsker, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, have Krav paa at bæres af Statskassen, og for det Andet maatte man undersøge, om man har Evne, Midler til at udføre dem strax, eller om man maa vente, til man efterhaanden faar Midler dertil. Og endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at det dog ingenlunde er givet, at alle saadanne Foranstaltninger, en stærk Udviklen af Sernbaneforbindingerne o. s. v., skulde bæres af de løbende Overskud eller af det, der er oplagt fra tidligere Aar ved Overskud? Andet Steds er det det Almindelige, at Udgiften til slige Foretagender bliver baaren af extraordinært tilveiebragte Midler, nemlig ved at stifte Gjæld. Vi have hidtil været saa heldige her i Landet, det vil sige i den sidste Snes Aar, at vi have kunnet udføre alt dette uden at stifte Laan, men dermed er det dog ingenlunde givet, at det behøver at være Reglen for os, at ogsaa for Fremtiden alle